

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Nils Nilsson*
 Härad: *Onsjö* Adress: *Linnartors gård Annelöv*
 Socken: *Annelöv* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1933* Född år _____ i _____

Uppteckningen rör	sid
<i>Kyrkoscuden.</i>	
<i>Ringningen.</i>	<i>1, 2-3.</i>
<i>Kyrkogångskläden.</i>	<i>1.</i>
<i>Kyrktågning.</i>	<i>2.</i>
<i>Stå kyrkoskrift</i>	<i>2.</i>
<i>Staff: stå i gapstoken.</i>	<i>2.</i>
<i>Luker buros till kyrkogården.</i>	<i>3.</i>
<i>Begravning.</i>	<i>3.</i>

Fyrkorsleder i forna Tider.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESBOKEN

Sön- eller Hedgday, ringdes emna Kvällen innan
vid solens nedgång, då sattes alla verbliga arbeten till
sides, En timma innan Mässan ringdes det förste,
^{en gång}
En kvart innan mässan ringde det sk anne, sen
ringde det ^{ste} mässan, "Guds tjens" Då det ringde till Mässa
brukades dem taya eller tyvta på hatten eller mössan,
för att visa helij vörnad, under fredikans gång
Fyrkorsvärdarna att taya upp kolekt vid vars en stolar;
di hade en lång stäng som di råkete fram i stolarna på
stängen var placerad en sk feninghunge i ena ändan,
Vid slövtids dagar eller vid nattvardsgång voro männen
klädda i höga hattar samt kvinorna spanhattar klädda
med vit sockerduk med ett långt skort på ryggen, samt
ett vitt breff förkläde, under den värma sommartiden
bar dem Psalmbok, nådduk, samt en liten bukett av
ambrott eller salvia, som användes som parfym för att

2
 hålla sig vakna under predikan,
 Givta kvinnor som fööt barn, fick ej bärsta kyrkan
 för än de blivit kyrktagna, fyra & sex veckor efter de
 fööt barn, följde en kvinnlig släkting eller granne henne
 till kyrkan, då hon innan Mässan, skulle träda fram
 till altaret der prästen läste en särskild bön över henne
 samt blev då åter upptagen i den heliga församlingen,
 Öfver kvinnor som fööt barn skulle s. v. stå kyrkostörvt
 då skulle hon ^{stå} möta i kyrkogången, der prästen gick till
 henne och gav henne förmaningsord, ~~samt läste en bön~~
 samt läste en särskild bön,

En person som begått en mindre stöld eller snatteri, skulle
 stå i gapstocken, en sorts trästock som var fäst i vägen
 huset ett för rum till själva kyrkan, der skulle han stå
 under mässans pågick för att alla kyrkoberöjare skulle få
 se och gäpa på honom, därför kallade för brytarnas stocken
 för gapstock;

När döda skulle begravas, ringdes det af själsingning

vid 11 tiden på fm. den dagen han eller hon var död, när graven
 var grävd ringdes det vid solnedgången för att helgagravnings-
 ningen, I den tiden fanns ej likvagnar, ej hellre fjäder eller
 fjädervagnar, utan likken bars till kyrkogården på s. 4.

Lik bäras vilka församlingen innehade, som bestod av
 två runda stänger omkring 4 alna långa försedd med
 4 ben samt stängerna samman köpptade med bräder
 var på kistan placerades, fyra man bar då bären
 på sina armar, hade de lång väg till kyrkan så
 skivtas begravnings gästerna att bära,

När likprossioner kom till kyrkogården skulle
kyrkodjuren vara till rätta, att gå före likprossionen
 till graven, samt sjunga en likpsalm samt fortätta sjunga
 till liket var medränt i graven, var ej kyrkodjuren tillstades
 sjung någon av begravnings gästerna, när det var någon
 sängkunnig, när liket var järdat hjälp till begravnings-
gästerna att att kasta på liket, några buketter eller
 korsar förekommo sällan,

vän

Herr Docent C. W. von Sydow!
Lund,

Härmed översänder en fornminnes skrift,
samt ber Eder hava öfverseende med mig för betalkonung

Högaktningsspedet
Nils Nilsson
Lenaströ för Amelöe

Jag vill även framhåra ett hjärtligt tack för
det för en jag erhöå för mitt skrivveri i fjör;
D. S.

Juh. 15/2 1933 / Am.